

Anna Bujnowska

"Anna Memorata poetka zapomniana", Anna Żalik, Leszno 1982 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 28/1-2 (95-96), 490

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŻALIK Anna: Anna Memorata poetka zapomniana. Leszno 1982, Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich, ss. 16.

Praca jest poświęcona żyjącej w pierwszej połowie XVII w. poetce, Annie Memoracie. Rodzina Memoratów przywędrowała z Czech na tereny Wielkopolski w XVI wieku w czasie ucieczki braci czeskich i zajmowała znaczące miejsce w środowisku innowierczym. Życie poetki związane było z Leszmem Wielkopolskim i tamtejszym gimnazjum stanowiącym ważny ośrodek kulturalny innowierców. Na spuściznę Anny Memoraty składają się okolicznościowe wiersze łacińskie i poetyckie odpowiedzi na panegiryki pisane na jej cześć. Praca zawiera przykłady twórczości poetki oraz ich współczesne tłumaczenia, a także podstawową bibliografię podmiotową i przedmiotową oraz fotokopie pierwodruków.

BP/95-96/186

A.B.

ŻBIKOWSKI Piotr: Klasycyzm postanisławowski. Doktryna estetycznoliteracka. Warszawa 1984, PWN, ss. 375, zł 200,-

Książka jest próbą syntetycznego ujęcia doktryny estetycznoliterackiej klasycyzmu polskiego z lat 1800-1830. Wstęp oraz dwa pierwsze rozdziały zawierają krytyczny przegląd sformułowanych dotychczas opinii badaczy na temat literatury tego okresu, a także podstawowe ustalenia terminologiczne i definicję zjawiska. W głównej części książki autor daje bardzo wszechstronną charakterystykę teoretycznego zaplecza klasycyzmu postanisławowskiego, traktowanego jako autonomiczny prąd literacki. Przedstawia kolejno jego główne założenia filozoficzno-ideowe, zagadnienia estetyki i poetyki, teorię genologiczną (na szerokim tle porównawczym). W rozdziałach zamykających próbuje spojrzeć na zjawisko całościowo; wyróżnia grupy najważniejszych przedstawicieli klasycyzmu postanisławowskiego i jego główne ośrodki, a następnie uzasadnia swe propozycje w kwestii ram chronologicznych i wewnętrznej periodyzacji prądu.

BP/95-96/187

J.S.